

sallivat hänen matkustaa Englantiin opiskelemaan maalausta. Pallattuaan Amerikkaan v. 1815 Morse ansaitsikin hyvin muotokuvien maalauksella. Hänen paras työnsä, hänen ystävänsä Lafayette'ia esittävä muotokuva, on nykyään New Yorkin kaupungintalossa. Mutta kun muutaman vuoden kulluttua tuli taloudellinen lamakausi, hänen työnsä loppui melkein tyystin.

Lokakuussa v. 1832 Morse oli palaamassa toiselta Euroopan-matkaltaan. Eräänä iltana kääntyi keskustelu laivalla sähköilmiöihin, ja toisia matkustajia huvitti, kun Morse ääneensä ihmetteli, "miksi tietoja ei voitaisi lähettää sähköä avulla salamannopeasti millaisten matkojen päähän tahansa". Tämä ajatus pyöri kuumeisesti hänen mielessään koko loppumatkan ajan, ja kaikki, minkä hän oli tämän sivuharrastuksensa alalta oppinut, tuotti nyt yhtäkkiä hedelmän. Kun hän astui maihin New Yorkissa, hänen luonnoskirjassaan oli piirroksia virtapiireistä ja siitä laitteesta, jonka perusperiaatteet eivät ole vielääkään muutuneet ja jonka yksinkertaisuus yhä herättää teknillisten ammattimiesten ihailua.

Morse oli kuitenkin yhä vielä etupäässä taiteilija. Muutamia kuukausia aikaisemmin oli vastaperustettu New Yorkin yliopisto nimittänyt hänet kuvanveisto- ja maalaustaiteen professoriksi — mikä oli ensimmäinen Amerikassa perustettu kuvaamataiteen professorinvirka. Iltaisin hän valmisteli "Telegrafinsa" mallia (hän kirjoitti sen aina isolla T:llä), mutta päivänsä hän vietti ateljeessa viimeistellen isoa maalausta, jonka hän oli aloittanut Ranskassa. Tämä suuri työ esitti Louvre'in taidemuseon salia, jonka seinillä riippui 37 Murillon, van Dyckin, Correggion ym. mestarimaalausta. Osottaen tyyppillistä amerikkalais-

ta tarmoaa, kansalaishenkeä ja valistuksellista intoa Morse pyrki kehittämään maanmiestensä makua asettamalla tämän kuvan näytteille kaikissa huomattavimmissa kaupungeissa. Yleisömenestys oli kuitenkin niin keho, että hänen varsin pian vararikon partaalle jouduttuaan täytyi myydä taulu.

Eräs toinen pettymys järkytti hänen uskoaan taiteeseensa vieläkin kipeämmin. Washingtonin Capitolumin (kongressitalon) pyöreässä salissa oli vielä neljä seinäpintaa täyttämättä, ja Morse anoi etuoikeutta yhden maalamiseen, mutta hänet sivuutettiin. Lannistuneena hän luopui kokonaan taiteesta ja suuntasi kaiken intonsa ja tarmonsaa "Telegrafin" kehittämiseen.

Niihin aikoihin hän asui New Yorkin yliopistossa sijaitsevassa ateljeessaan, koska hänellä ei ollut varaa edes oman huoneen vuokraamiseen, ja valmistoi itse ruokansa säästääkseen rahaa kokeisiinsa. Hänen täytyi itse valmistaa jokainen tarvitsemansa osa — paristot, magneetit, jopa virtapiireissä tarvittavat eristetyt johdot. Vastaanottolaitteena hän käytti taulunkehystä; vanha kellon koneisto veti paperinauhaa, ja sen yllä riippui heiluri, johon oli kiinnitetty kynän kärki. Kynä napsahteli edestakaisin piirtäen aaltomaisen viivan, josta saattoi lukea pisteitä ja viivoja.

Kaksi kohtaa puuttui vielä, jotta sähkölennätin sellaisena kuin me sen tunnemme olisi ollut valmis, ja Morsen nero pystyi kehittämään ne molemmat. V. 1836 hänen mieleensä välähti releen periaate — yhdestä virtapiiristä lähetettyä sähköysmerkkiä voitiin käyttää kytkemään ja katkaisemaan virta toisessa virtapiirissä, jolloin jokainen pisteiviivamerkki saa seitsemän penikulman saappaat ja voi harpata virtapiiri virtapiiriltä

mantereiden poikki ja koko maailman ympäri. Viimeisenä vaiheena olivat morseaakkoset, joiden viimeistelyssä Morse sai apua yhtiötoveriltaan Alfred Vaililta.

Tammikuun 24 päivänä 1838 Morse antoi yliopistossa sijaitsevassa ateljeessaan ensimmäisen näytöksen tietojen lähettämisestä morseaakkosia käyttäen ja alkoi valmistautua esittämään aikaansaannoksensa kongressille saadaksesen avustusta valtiolta. Mutta hän oli ottanut itselleen kolme yhtiökumppania, ja nyt, kun menestys oli näkyvässä, hän havaitsi soikeutuneensa loppumattomalla näyttävään riitojen ja oikeudenkäyntien sarjaan kateellisia vaatimusten esittäjiä vastaan. "Keksijän asema", hän kirjoitti alakuloina, "ei tosiaankaan ole kadehditava."

Viisi pettymysten vuotta kului kuitenkin, ennen kuin kongressi myönsi varoja kokeilutarkoituksessa rakennettavaa lennätinlinjaa varten, ja Morse siirtyi välillä uudelle alalle, tällä kertaa valokuvaukseen. Pariisissa hänestä oli tullut Daguerre'in ystävä, ja huhtikuussa v. 1839 hän julkaisi Amerikassa esityksen Daguerre'in työstä. Morse rakensi Amerikan luultavasti ensimmäisen kameran, ja hänen avullaan professori John W. Draper valmistoi maailman ensimmäisen valokuvauksellisen muotokuvan Morsen New Yorkin yliopistoon kuuluvan ateljeen katonalla joulukuussa v. 1839. Vuoteen 1841 mennessä Morsen ja Draperin oli onnistunut pienentää valotusaikaa viidestä minuutista muutamaan sekuntiin, ja Morse piti innokkaalle kuulijakunnalle luentoja uudesta taidelajista.

Vihdoin kongressi myönsi v. 1843 30.000 dollaria ensimmäisen lennätinlinjan rakentamiseksi — vaikka useat edustajat pitivät ehdotusta niin typeränä, että he koettivat saada aikaan sellaisen muutoksen,

että osa määrärahasta olisi annettu mesmerismin*) tukemiseksi. Yhdysvaltain lennätinlaitoksen ylitarkastajaksi nimitetty Morse alkoi rakentaa 65 kilometrin pituista lennätinlinjaa Washingtonista Baltimore'iin. Aluksi oli tarkoituksena vetää johdot liijyputkessa maan alitse, ja Ezra Cornell, joka myöhemmin perusti Cornellin yliopiston, keksi nerokkaan auran, joka yhdellä kertaa avasi uran, laski kaapelin ja peitti sen. Mutta kun 23.000 dollaria oli käytetty, Morse havaitsi, ettei johtoja voitu eristää niin hyvin, että niitä olisi voitu käyttää maanalaisina. Hädissänsä hän kutsui Cornellin neuvottelemaan kanssaan. Heidän oli lopetettava kaapelin laskeminen, mutta jos totuus olisi tullut yleisön tietoon, ennen kuin pulma oli ratkaistu, olisi syntynyt häväistysjuttu. Cornellin kekseliäisyys oli kuitenkin tilanteen tasalla. Hän asteli takaisin auransa luokse, lähdytti piiskalla liikkeelle sitä vetävät kahdeksan härkää — ja ajoi rakkaan laitteensa kiveen, niin että se särkyi. Tästä "onnettomuudesta" Morse sai syyntä vetää johtonsa pylväisiin.

Toukokuussa v. 1844 oli ensimmäinen linja valmiina ja ensimmäinen tiedonanto lähetettiin Vailille Baltimore'iin korkeimman oikeuden huoneistossa pidetystä juhlatilaisuudesta. Seuraavan kerran käytettiin lennätintä, kun Washingtoniin lähetettiin vaihe vaiheelta kuvaus Baltimore'issa pidetystä demokraattisen puolueen kokouksesta, ja kun edustajat seisaaltaan esittivät "kolme eläkönhuutoa James K. Polkille ja kolme eläkönhuutoa "Telegrafille", niin sen maine kantoi maan jokaiseen kolkkiaan.

*) Johtuu itävaltalaisesta Mesmerismisestä lääkäristä, joka yritti parantaa sairaita voimakkaalla suggestiolla.